Kis-Czell, 1902. IV. évfolyam. 5. szám Vasárnap, február 2.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Az utolsó felvonás.

(H. Gy.) A szomoru emlékű és gyászos hirnévre vergődött vagyonbukott kis-czelli takarékpénztár utolsó felvonása a mult héten játszódott le a szombathelyi kir. törvényszék tárgyaló termében. Rosenberg Lajos, a vbukott takarékpénztár igazgatója nem volt jelen a tárgyaláson, mert a magyar igazság-szolgáltatás jóvoltából az édes aranyszabadságot, a bünösök Mekkájában, a szabad Amerikában élvezi és igy őt a büntető igazság sujtó keze nem éri utól.

A tárgyaláson megjelent Rosenberg Lajos hűséges társa, jobb keze, Riedt Károly, a takarékpénztár volt főkönyvvelője, ki egykor fényes há tartást vitt Kis-Czellben és 4—500 frtba kerülő est ebédeket rendezett. Szoná berendezése, bármelyik fűuri háznak diszére vált volna. És ebben a fényes lakásban akárhányszor vendégül látta Riedt Károly Kemenesalja elite közönségét. Vajjon gondoltak e abban az időben a Riedt ebédein és zsurjain megjelent urak arra, hogy a pompás és nagy fényűzéssel adott vacsorákat, egykor ők fizetik meg keservesen és becsületes uton szerzett vagyonukkal?

Bizonyára nem gondoltak! Pedig csak egy kis számitást kellett volna nekik tennie és mindjárt tisztába jöhettek volna azzal, hogy 2—3000 forint jövedelemből családos embernek, nem lehet lukullusi lakomákat rendezni és 40—50 krajczáros szivarokat szijni.

Pompa és fény, ez a mai világ megölője, mondja egy tudósunk. Ez volt Riedt-é is. Fényben és pompában akart élni, Riedt Károly is — és könnyen hivők jóvoltából élt is, bűnös uton szerzett pénzből. Ő ma erkölcsi halott, kire a törvény sujtó keze kimondta a bünöst. Lehet, hogy meghünhődik tetteért, leüli büntetését, lehet, hogy ő is utánna vitorláz kenyeres pajtásának, Rosenberg Lajosnak és jót nevet a magyar igazságszolgáltatás tulságos humanizmusa felett. Azok a szegény, becsületes igazgatósági tagok pedig, akik könnyen hiszékenységüket százezerekkel fizették meg és számtalan megkurczoltatásnak voltak kitéve, megmarad vigasztalásul (?) hogy a törvény őket csak pénzbirságra és nem börtönre itélte el. Szomoru vigasztalás ugyan, az igaz, de intő példa a mai társadalomnak, a jövőre nézve, hogy az előlegezett bizalommal csinján kell bánni. Intő példa arra, hogy a fény és pompa mögött nem mindig antik jellem van, hanem a raffinált gazságok ezer mestere, a mai kornak megfelelő álarczban, aki csuszó-mászó hizelkedéssel és mosolygó, bizalmat gerjesztő arczkifejezéssel rabolja ki legjobb barátait.

Hogy minő rablógazdálkodás folyt a kis-czelli takarékpénztárnál évtizedeken keresztül, az a törvényszéki tárgyaláson eléggé kitünt. És erről a rablógazdálkodásról, Rosenberg és Riedt-en kivül, akik szoros társak voltak, volt tudomása még egy embernek. Ez: Lengyel Mór, jelenleg a Hitelbank igazgatója, aki abban az időben, a vbukott takarékpénztárnál segédkönyvvelő volt. A törvényszéki tárgyaláson felvett gyorsiróí jegyzetek szerint, Lengyel Mór azt vallotta, hogy neki Rosenberg Lajos volt vezérigazgató, azzal dicsekedett egy izben, hogy az intézet évek óta hamis mérleggel dolgozik és ez időtől kezdve, a kis-czelli takarékpénztár minden pénzét Rosenberg Lajos vágta zsebre, aki nem kevesebb mint hatszáznegyvenháromezer forinttal tartozott a vezetése alatt álló intézetnek.

Eszünk ágában sincs Lengyel Mórt bűnrészességgel vádolni, de határozottan kikell hogy jelentsük, hogy nagyott vétkezett Lengyel Mór akkor, amikor a tudomására jutott rablógazdálkodást abban az időben nem hozta nyilvánosságra. E tettével elévülhetlen é teljesitette volna veszélybe került embertársai iránti kötelességét, megmentette

TÁRCZA.

A szultán és a pipa.

„Az egész világ nem ér egy pipadohányt!"

Régen hallottam ezt, hanem hogy mivel bizonyitjak be, azon okért messze kell menniünk, le a Fekete tenger mellé, a törökök fővárosába, a török császár palotajának nagy kapujáig, melyen belől lakik az a nagy ur, ki tetteiről senkinek sem számol, pedig ugyancsak hasznát veszi hatalmának; mert hűtlen hölgyeit zsakba varratva dobatja a tengerbe, legelső miniszterének selyemzsinort küld, mire az egész készséggel maga akasztja föl magát, s minden nagy hivatalnoknak szabad lopása van, mert a fölséges ur a kellő órában elküldi embereit, ki a gazdag urat megfojtja és az összegyüjtött kincset urának viszi.

A törökök engedelmes jó emberek, a fölöttük korlátlan uralkodó nagy hatalmat zugolódás nélkul türik — mit törődnek vele, ma vagy holnap vet a császár véget életüknek, hisz amott a más világon, kilencz feleség vár rá jutalmául földi szenvedéseinek (Hogy az a feleség, ki e földön megkinozta ott lesz-e a kilencz között, azt a török sem tudja, annál kevésbbé én, ki e sorokat irom.)

És ez engedelmes országban mégis van egy folyton remegő, mindig félő ember, ki a levélnek zörrenésétől is fél — ez pedig nem más, mint ő leghatalmasabb fölsége éppen a török császár, ki legkevésbbé vágyik a másvilági kilencz feleségre, mert itt a földön van már neki meglenetősen ráncfaszedhet, a más világon pedig nem tudhatja tenger?

Ez a fölséges ur néha elbusulja magát nagy hatalmának elégtelensége miatt, mert hátha megbolondulnának az ő alattvalói, hátha megtalálják izlelni a szigoruan megtiltott szőlőlevet, mely a bárányból tigrist csinál — egy pillanat alatt vége lehet az ő nagy uralmának és tulajdon feleségei varratják zsákba és dobatják a Fekete tengerbe, hogyha nem engedett alattvalóinak bort inni, őt magát is igya meg a viz.

Megharagitották egyszer a nagy urat, hirul adván neki, hogy alattvalói füstöt kezdenek nyelni hátha megkormosodik attól a lelkük, hol keres annyi kéményseprőt, hogy minden törököt belülről tisztára söpörjön. Ha csak egy, ha csak néhány száz üzte volna a füstös mulatságot, azokat egy óra alatt megfojtatta volna; de minden török nyeli a fojtó párát, azért a hatalmas császár utnak indult panaszkodó fővezérével, ki a hatalmas csaszaron kivül egymaga nyelte a füstöt.

Mindjárt az első háznak küszöbén ült a császár leggazdagabb alattvalója, hosszu szárból eregetvén a kékes gőzt.

— Mi czéllal füstölsz, boldogtalan? — kérdé a császár.

— Gazdag vagyok, hatalmas szultán, nagyobb élvezetet és tartosabbat pénzemen nem veheted!

Odább ment a szultán, meglát egy másik füstölőt.

Te is dohányzol?

— Igen hatalmas császárom, az unalom ellen ez a leghatalmasabb gyógyszer.

Következett a harmadik.

— Nagy bánatom van uram — felel a szultán kérdésére — legszebb paripám mult ki, ha dohányzom, fájdalmam elfeledem.

A negyedik rongyos napszámos volt, látszik, hogy dolga nem akadt s a szultán kivánesi volt ennek a feleletére.

— Munkát nem kaptam, kenyerem nincs, a dohányfust éhségemet veri el.

Az ötödik előtt teritett asztal volt, s az ételmaradékok gyanitották, hogy ebédjét elvégzé. Mivel pipa volt a szájában, ezt is kivallatta a szultán.

— Fölséges uram, nagyon jól laktam, a dohányzas jól esik, könnyebben érzem magamat a nagy étkezés utan

Végre olyan embert látott a szultán, kiről a fővezér azt mondá, hogy kétségbeesés miatt többszor megakarta magátölni.

— És te, boldogtalan, szintén dohányzol?

volna a kis czelli pénzpiaczot az igy átélt nagy rázkódtatástól és számtalan embertársát mentette volna meg a koldusbotra jutástól.

Ha Lengyel Mór ezt annak idején megteszi, Rosenberg Lajos rablógazdálkodásának hamarosan véget vetett volna az igazságszolgáltatás. Igy azonban elpusztult a takarékpénztár, elpusztultak százezerek és koldusbotra jutott számtalan becsületes ember, kik közül akárhányan véres verejtékkel szerezték össze, a kis-czelli takarékpénztárba berakott vagyonukat, amit azután a Rosenberg és Riedt közkereseti társaság szépen elfecsérelt. Ha a kis-czelli takarékpénztár bukásánál van mentő körülmény, Lengyel Mór eljárását, a bünös manipulácziók idejekorán való nyilvánosságra nem hozását illetőleg, ugy szerintünk egyedül csak ama, általuuk már több izben emlitett, letétbe helyezett *„levél“* lehet, amelyben állitólag Lengyel Mór kimeritően vázolja a kis-czelli takarékpénztárnál uralkodott viszonyokat. Ez a levél tudtunkkal még mais letétben van, felnem bontatott, igy annak a levélnek nyilvánosságra hozása, minden esetre nagyon is érdekében állana Lengyel Mórnak. Nyilvánosságra jut-e valaha annak a famozus levélnek a tártalma, vagy nem, nem tudjuk, de a közvélemény nagyon is szerné ismerni tartalmát, az bizonyos.

Farsang.

Itt a duhaj jókedv ideje! Mulassatok! Felejtsetek el but, bánatot, gondot — tánczoljatok s örvendjetek az életnek, a barátoknak, a szerelmeseknek és szeretettteknek.

Hiszen farsang van. Ilyenkor nem illik a kandalló mögé bujva mogorva ábrázattal neki feküdni a mélaságnak és töprengeni azon, mi lészen holnap. A „ma“ adja az örömet, a „ma“ koporsója legyen a szomoruságnak, az eleven élet nem buskomor, hanem virgoncz lüktetéssel csábitja elétek a szépet, a jót, a nemeset, a mulattatót.

Szép a farsang, nagyon szép. Messze még a bőjt, messze a testi sanyargatás, a lelki bánat keservessége. Minek hiába ten feregni tekervényes, örömtelen utjain. A farsang az élet! Dicsérem a farsangot, őszhajjal gyermekiesen örvendek neki és szeretnék tánczra perdülni, duhajkodni és fenhéjázva kiáltani: Soh' se halunk meg!

Ime, a farsang vig czók-mókájával költőiessé válik. Örök életet varázsol elénk, hogy annál jobban örüljünk az életnek.

Pedig dehogy van ok az örömre. Hová lettek az idők, amikor osztatlan lelki gyönyörüséggel, zavartalan kedvteléssel sutba vethettük a komor gondot és bizva a sors gondviselésében lelkünktől számüzhettük a sötét képeket, egészen a vigasságnak élve, végigszürcsölve a nemes élvezetek hosszu sorát.

Hol az az ékes toll, mely számkivetésbe küldhetné — akár csak rövid időre is — a sanyaru valóság nyomasztó gondolatát. Mintha a kalendarium csinálók is számoltak volna a viszonyokkal, rövidre szabták az idei farsang tartamát. Hosszu mulatságra nem telik. Rövidre se. Az életnek nem örülhetünk, mert bajos a megélhetés. Igen, amikor megélhetési gondok zavarják a mulatságot, igaz jókedvnek nem jut helye.

És irigykedve nézzük azokat, kik mégis mulathatnak. Akik egy-két órára kiveszik a földi lét boldogságát, a gondtalanságot. Oh, mi boldogok ők, akiknek nincs mit felejteniök, vagy akik felejteni tudnak. Mert körülbelül egyre megy e kettő. Akinek kedélyvilága még oly romlatlan, hogy gond nem férkőzik hozzá és a holnap ijesztő képét elüzheti magától — csak az él igazán, csak az mondhatja, hogy Isten szent adományát okosan használja.

Farsang van. Az ifjuság szép ünnepe. Hajdan mindenki örült neki. Még az öregek is, kik szivesen nézték a fiatalság kedvtelését. Mert van-e annál szebb, kedvesebb, bájosabb, mintha a fiatal leány először megy bálba. Hogy reszket minden idege, hogy tombol a szive és miféle tündérvilág tárul föl előtte. Minden tánczosa annyit ér neki, mint egy-egy herczegfi. Milyen szivesen lejti a tánczokat, milyen boldog, ha egész éjjel szüntelenül tipeghet s a fáradságot nemhogy érezné, de még nem is gondol reá. És az ifju egy-egy elesett pillantásból minő regényt sző. Tán még a menyben sem igaz, mit ő szentül hisz. Álmai, ábrándjai mind testet öltöttek s a mikor fürge tánczosnőjét forgatja, amikor keblére szoritja a kedves, a lenge virágszállt — kivel cserélne ő akkor?

Hadd élvezze mindenki ezt a gyönyörüséget. Félre a gonddal. Az élet sokszor csufábrázatára ne gondoljatok most, fiatalok, öregek! A hamvazó szerda eljő — buslakodástok nélkül is.

Vigadjatok! Rövid a farsang s mire bekövetkezik a bőjt, kijut belőle bőven — még husvét után is.

HIREK.

— **Gyémánt mise** Vincze Paulin szent Benedek-rendi áldozópap f. hó 3-án, azaz holnap tartja gyémántmiséjét Kis-Czellben. Ő, ki jelenleg a benczések nesztora, oly ritka ünnepséget ért meg, mit társai közül talán igen kevesen. Azon társai, akik vele együtt tettek szerzetesi fogadalmat, már mindegyik meghalt, az Isten csak őt halmozta el oly nagy kegyelmével, hogy mint 60 éves áldozópap friss egészséggel, üde hanggal mondhassa el gyémántmiséjét. E tiszteletre méltó aggastyán 1814-ben született Komáromban s középiskolái tanulmányainak befejezése után 1833-ban lépett a rend kötelékébe. 1842-ben mondta uj miséjét, ami után 27 évig mint tanár működött. 16 évig volt plébános, amikor — tekintettel agg korára — felmentették állásától s mint nyugalmazott pap rendtársai szeretetétől övezve, már 17 éve a kis-czelli székház tagja. A fényes mise hétfőn d. e. 9 órakor lesz, amelynek evangéliumkor leendő félbeszakitásakor Vojnics Döme pannonhalmi subprior fog szentbeszédet tartani. A mise alatt a kis-czelli „Férfi Dalkör“ fog énekelni s a mise után pedig áldást fog adni a jelenlevőkre a jubiláns. Az ünnepségre

---

— Mig dohányom lesz urám; mert mig a füstöt látom, elém áll a kék füstben a remény és jobb sorssal kecsegtet.

A szultán fővezérére nézett s azt mondja neki.

— Te azt mondod, rettentő [illegible] fenyitsek meg nehányokat a dohányzás miatt? Hol találok én olyan orvosságot, mely minden bajról használ? Azonnal szerezz nekem pipát és dohányt s ha te magad is nem látsz pipa után, holnap megfojtatlak!

A jó óra.

A hétéves háboru után Nagy Frigyes porosz király belefáradva a harcz küzdelmeibe, minden idejét a sokáig zaklatott nép jólétének felvirágoztatására forditotta.

Nyáron a nagy király rendesen szép nyári palotájában lakott s nyugalmasan sétált a park árnyas fái alatt. A hétéves háboruban résztvett vitéz katonák szabadon jártak-keltek a királyi kastélyban és kertben, mert a király szerette maga körül látni azokat a bátor férfiakat, kik érte a csatamezőn véröket ontották s hivek maradtak hozzá még akkor is, mikor sok vesztett csata után a király helyzete kétségbeejtő kezdett lenni s trónja már ingadozott.

E vitéz harczosok közt volt egy tiszt is, ki több csatában részt vett és többször sulyosan megsebesült, de jutalmul bizony semmitsem kapott — mint e sebeket. A legszegényebb tisztek közé tartozott, de az első pillanatra senkisem vette volna észre, mert oly katonás bizonysággal és magasra emelt fővel járt, mintha zsebei csak ugy duzzogtak volna az aranytól, pedig sokszor egy árva garasa sem volt, mivel családját és szüleit is kevés zsoldjából segitette. Ő ugyan keservesen érezte szegénységét, különösen ha gazdag pajtásai közt volt, de leginkább az esett nehezére, hogy nincsen zsebórája, pedig abban az időben nagyon divatos volt zsebórát viselni, sőt sokan kettőt is hordoztak, egyet-egyet minden mellényzsebben — hiába ez volt a divat s nagy szegénység jele volt, ha valaki egyet sem viselt. A szegény, öreg vitéz sokat bánkódott e fölött és törte a fejét, mikép segithetne ezen az átkozott hiányon? Végre kitalálta módját: régi egyenruhája aranyos zsinorzatából csinált magának óralánczot, ennek végére puskagolyót kötött s ezt hordta óra gyanánt mellényzsebében, mintha csak valóságos órája lenne.

A király azonban, kinek éles szeme mindent észrevett, valamikép megtudta, mit rejteget zsebében az öreg vitéz. Alig várta a király, hogy megtréfálja az öreg hiuságát. Egy napon a vitéz több tiszt társával a palota kertjében sétálgatott a király észrevette őt s hirtelen odatartván megszólitja, mutassa meg, hány óra van?

A vén tiszt nem jött zavarba, hanem kihuzta zsebéből a golyót — mire társai nevetni kezdtek — de ő zavartalanul a király szeme elé tartván a puskagolyót, igy szólt:

— Felséges ur, az én órám csak egyet mutat, azt, hogy mindig kész legyek meghalni felségedért.

A nevetők arczáról is eltünt a gunyos mosolygás és a királyt is meghatotta a vitéz talpraesett felelete.

Derék vitéz vagy öreg barátom — szólt a király és saját aranyóráját kivonva, átnyujtá a vén bajnoknak.

— Van ugyan már egy jó órád, hanem azért fogadd el ezt is emlékül királyodtól. Szólt a király és eltávozott.

K. R.

nemcsak helybeli, de vidéki előkelőségek közül is sokan hivatalosak. Kivánjuk, hogy áldja meg az Isten minden jóval, gyarapitsa benne a megszentelő malasztot, hogy a jól megkezdett utat jól fejezhesse be. Adja Isten, hogy ugy legyen.

— **A kis-czelli** m. kir. államvasutak altiszti kara által rendezett tánczmulatság, mely az éjjel folyt le a vasuti állomás pompásan feldiszitett éttermeiben, ugy anyagilag, mint erkölcsileg fényesen sikerült. A bálról kimeritő tudósitást hirlapunk jövő vasárnapi számában hozunk.

— **Nőegyleti gyülés.** A jánosházai izraelita nőegylet mult vasárnap tartotta rendes évi közgyülését, amely alkalommal a tisztviselői kar a következőképp alakult meg. Elnök: Stern Pálné. Alelnök: Steiner Manóné. Pénztáros: Kreisler Mórné. Ellenőr: Schvarczenberg Ignáczné. Titkár: Kemény Simon. Választmányi tagok lettek: Özv. Stern Lipótné, Alt Hermanné, özv. Spitzer Samuné, Reisinger Lászlóné, Steiner Ignáczné Schlesinger Rudolfné, Lőwinger Ignáczné, Salzberger Józsefné, Kemény Simonné, dr. Pollátsek Márkné, Salzberger Lipótné, Zollner Ignáczné, Federer Jakabné. Az egylet a szegények segélyezésére 457 korona 82 fillért forditott a mult évben, ami tekintve a csekély tagsági dijat, (havi 20 fillér) minden esetre szép eredménynek mondható.

— **A Jánosházi Társaskör** ma saját helyiségében felolvasással és szavalattal egybekötött tánczvigalmat rendez saját könyvtára javára. A vigalmi bizottság élén belvárdi Bévárdy Gyula gyógyszerész áll. A Társaskör estélyének műsora a következő: 1. „Szabad előadás" Tartja Törzsök Vilmos. 2. „Költmény" Előadja: magyari Kossa Aranka urhölgy. 3. „Monolog." Előadja: Lusztig Erzsike urhölgy. 4. „Judás." (Váraditól.) Szavalja: belvárdi Bévárdy Gyula. 5. „Teljes végeladás." (Saphirtól.) Előadja: Katscher Árpád. A műsor után tánc következik. Az estélyre belépő személyjegy: 2 korona, családjegy 4 korona. A zenét Nyáry Elek jól szervezett zenekara szolgáltatja.

— **Egyleti élet.** Az ujonnan megalakult kis czelli „Iparos Ifjak Önképző-köre" a mult vasárnap délután nyitotta meg ünnepélyesen hivatalos helyiségét a „Korona"-szállodában, mely a következőkép fol[redacted]tal, betegsége miatt gátolva lévén a megnyitási ünnepélyen, helyette az alelnök, Németh Emil kereskedő nyitotta meg az ünnepélyt s lendületes szép szavakban üdvözölte a megjelenteket és beszéde további folyamán vázolta a kör hivatását és magasztos czélját. Németh Emil beszéde után Loránth Gyula városi jegyző olvasta fel az alapszabályokat. Ezután a „Férfi Dalkör" énekelte el a „Hymnust" mely után felolvasás és szavalat következett. A „Dalkör" befejezésül elénekelte még a „Szózatot" és ezzel az ünnepélyes megnyitás [illegible] Este bankett volt, melyen számos [illegible] szontő hangzott el. Szabó Sándor [illegible] nagy hatással szavalta el, Garay „Kontrát", majd Rózsa Sándor tartotta állandó derült hangulatban humoros előadásával a közönséget. Utánna Tóth Ferencz szavalta el Petőfi „Szeget szeggel" czimü költeményét. A közönség késő éjjelig maradt együtt.

— **Adomány.** Maróthy László dr. országgyülési képviselő a kis czelli „Iparos Ifjuság Önképző-körének" 10 koronát adományozott könyvtára javára.

— **A szent gothárdi óragyár** r. t., mélynek pénzügyi viszonyairól már több izben volt szó lapunkban, folyó hó 5-én tartja közgyülését. Ugylátszik, hazánk ez egyetlen óragyárának szanálására irányult tervek nem váltak be, mert a vállalat közgyülésének tárgysorozatán ismét ott szerepel a felszámolás kérdése. Bizony eléggé sajnálatos dolog, reánk magyarokra nézve, hogy egy olyan vállalatot, mint a szent gothárdi óragyár is, nem tudunk fenntartani, de milliókat adunk a külföldnek órákért stb. Ez eléggé jellemzi ami nemtörődömségünket a magyar gyáripar iránt.

[illegible] legközelebbi országos vásár folyó hó 17-én lesz, mely hétfői napra esik.

— **Az ostfi asszonyfai „Dalegylet"** a mult vasárnap, könyvtára javára Erős Sándor vendéglőjében tánczvigalmat rendezett. Ez alkalommal felülfizettek: Vidos Márton, Vidos Gizella, Nagy János 2—2 korona, Kovács Dénes, Bognár József 1—1 korona. A mulatság tiszta jövedelme 18 korona 62 fillér volt.

— **Kis-Czell és Nemes-Dömölk** egy községgé való alakitása ügyében, melyről nemrég volt szó lapunkban, Kis-Czell mezőváros képviselőtestülete legközelebb fog behatóan foglalkozni, amely alkalommal egy bizottságot fognak választani és kiküldeni, amely bizottságnak lesz feladata a Szent-Benedekrenddel, mint a Kis-Czell és Nemes-Dömölk között fekvő birtok tulajdonosával, a birtok átengedését és megvételét illetőleg tárgyalásokba bocsátkozni. Kis-Czell és Nemes-Dömölk egyesitése mindenesetre üdvösebb dolog lesz és jobban a közvélemény helyeslésével találkozik, mint holmi „üdülő park" létesitése.

— **Difteritis.** Kis Czellben a kis gyermekek körében szórványosan fellépett a difteritis, (roncsoló toroklob). A szülőknek nem ajánlhatjuk eléggé, hogy a kis gyermekek e rém betegségénél szigoruan a kezelő orvos utasitása szerint járjanak el és a legkisebb gyanus megbetegedésnél, nyomban jelentést tegyenek. A difteritisznél, mely egyike a legveszélyesebb betegségeknek, csakis gyors segélylyel menthető meg a beteg. 'S.'

— **Rosenberg Lajos Amerikában.** A vbukott kis-czelli takarékpénztárnak szomoru hirnévre vergődött egykori igazgatója, ki a büntető igazságszolgáltatás sujtó keze elől szabad Amerikába [illegible] porczellán és majolika kereskedést nyitott. Rosenberg Lajos uri módon él, pénze bőven van, igy bizonyára édes keveset gondol jómódja között Kemenesaljára.

— **Furcsa betegség.** Jánosházáról értesitenek bennünket, hogy az ottani róm. kath. iskolás gyermekek között több gyermek megbetegedett s valahmennyien dagadtak. Eddig 16 gyermek kapta meg e furcsa betegséget.

— **Kis-Czell mezőváros** mult 1901. évi bevételét, kiadását, vagyonát és tartozását az [redacted] tekü vagyona van kimutatva. A mult évi bevétele volt: 36927 kor. 92 fillér, pénztári maradvány, mint többlet 237 korona 44 fillér. Bevétele: Házi pénztár 29225 17 kor. Közegészségügyi pénztár 396·66 kor., téglagyárból 5667 41 kor., szegénypénztár 452 12 kor., dr. Hollósy-féle szegénypénztár 82 kor., Gyarmathy-féle szegénypénztár 110 32 kor., Rosenberg-féle szegénypénztár 28·36 kor. tüzőrség megváltás 1237·52 kor., szivattyu 16 kor. Összes bevétel: 37165 36 korona. Kiadása: Házi pénztár 29225 17 kor., közegészségügyi pénztár 396·66 kor., tégla 5697·41 kor. szegénypénztár 413 82 kor., Hollósy-féle szegénypénztárból 32 kor., Gyarmaty-féle szegénypénztárból 85 [illegible] énypénztárból 2·10 kor. [illegible] szivattyu 16 kor. Községi vagyon leltár szerint 107641·69 kor. Szt Háromság leltára 1530 42 korona szegényalap 4093 73 kor., Gyarmaty-alap 2000 kor., szt mise-alap 2059 22 kor., Rosenberg-alap 400 kor., középiskola alap 1285 90 kor., dr. Hollósy-alap 400 kor., Tüzoltó zene-alap 249·46 kor., Téglakészlet ért. 6655·58 kor., követelések 3335 66 kor. Teher: Szent mise alapitványok: 1867 52 kor., Szent Háromság alapitvány 1530 42 korona, szegényalapnak 2801 20 kor. Magy. Jelzálog Hitelbanknak 28125 78 kor., egyes számlákon 1200 kor.

— **Tetten ért tolvaj.** Giglócz István felsőlóczi illetőségü csavargó a mult héten a kis-czelli rom. kath. templomban elhelyezett Szent Antal jótékonysági egyesület perselyét akarta kifosztani. Munka közben csipték el, a csendőrség bekisérte és átadta a büntető biróságnak.

— **Vezeklés.** Lapunk egy jánosházai olvasója arról értesit bennünket, hogy a jótékonyságáról (?) és emberbaráti szeretetéről (?) széles körben ismert jánosházai Csalnyer táti, a tavaszszal a szentföldre, Jeruzsálembe fog utazni, kevés (?) számu bűneinek a levezeklése miatt. (No mi kötve hiszszük ezt Csalnyer bátyánkról. Szerk.)

— **Hajsza egy czigány után.** A vas és zalamegyei csendőrség minden őrse lázas izgalommal kutat most egy közveszélyes betörő czigány, Kolompár Ripacs Moni után, kit a mult héten a söjtöri erdőben a csendőrök elfogtak, de sikerült a ravasz Kolompárnak megugrani a csendőröktől. Futása közben Kolompárt meg is lőtték a csendőrök, jobb kezét lőtték át, de annál gyorsabb iramodásban menekült a csendőrök elől. A zalaegerszegi csendőrségnek, a kis-czelli csendőrséghez érkezett távirata szerint Kolompár Ripacs Móni Vasmegyének vette utját és hir szerint a jánosházai, vagy a bobai határban táborozó oláhczigányokhoz menekült. A csendőrség erélyesen nyomozza Kolompárt és nem lehetetlen, hogy mire e sorok napvilágot látnak, Kolompár Ripacs Móni már a csendőrség kezében lesz.

— **A kis-czelli panama.** A szombathelyi kir. törvényszék a vbukott kis-czelli takarékpénztár vádalá helyezett igazgatósági tagjai ellen három napi tárgyalás után a következő itéletet hirdette ki a mult szombaton délután. A biróság Riedt Károly főkönyvelőt a büntetőtörvénykönyv szerint minősülő csalárd bukás büntette 414. szakaszának 3. és 4. pontjaiba ütköző és a 415. szakasz szerint minősülő csalárd büntette miatt három évi fegyházra, hat évi hivatalvesztésre és a politikai jogok felfüggesztésére itélte, továbbá az összes igazgatósági s felügyelő-bizottsági tagokat a büntetőtörvény 416 szakasza első pontjába ütköző vétkes bukás vétségében, vétkesnek mondta ki, amit gondatlan üzletvezetés által követtek el s ezért őket a 92. szakasz alkalmazásával 100—100 korona pénzbüntetésre itélte és az 5980 korona bünügyi költségek egyetemleges megfizetésére kötelezte. A szökésben levő Rosenberg Lajos ellen, amig kézrekerül, felfüggeszti az eljárást. Az itélet megokolása Riedt ellen a tudatos hamisitásban, az igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok ellen pedig könnyelmü üzletvezetésben kulminál.

Az ügyész megnyugodott az itéletben, Riedt Gömbös és Pick föllebbezést jelentett be ellene. A többi vádlott és védője megnyugodott. Riedtet a biróság szabadlábon hagyta; ami ellen az ügyész felfolyamodást jelentett be. A közönség itéletet egyhangu megnyugvással fogadta.

— **Törvénykezés.** Még a mult évi május havában történt, hogy a [redacted] Takács Gábor és Ferencz, formális zendülést rögtönöztek a járőr ellen azért, — mert a csendőrség Takács Gábortól a vendéglőben elakarta venni többször fitogtatott revolverét. Végre a biró házához kisérték Takácsot, de alighogy oda értek vele, vagy 30—40 ember vette körül a biró házát, behatoltak a biró szobájába [illegible] csendőrség veszélyes helyzetében kénytelen volt fegyverét használni, többeket megszurtak, de a csendőröket is megsebesitette a tömeg. A csendőrség életveszélyes fenyegetés és hatóság elleni erőszak miatt többeket feljelentett. A szombathelyi törvényszék id. Takács Ferencz, ifj. Takács Ferencz, Takács Gábor, Takács Gáspár, ifj. Szabó Péter Imre és Gaál Kálmánt vádlottakat [illegible] dásuk daczára elitélte őket a törvényszék 1—3 hónapig tartó fogházra. Hogy a pápócziak e rövid fogság miatt nem igen buslakodnak, igazolták azzal, hogy hazaérkeztük után másnap hatalmas mulatságot rendeztek, ahol is dudaszó mellett mulattak, ahogy mondani szokás — kivilágos kivirradtig. Hja! a pápóczi vér nem tagadja meg magát.

— **Dr. Kalinovszky** fogspecziálista, halmaz megrendelései miatt Kis Czellben való tartózkodását további 3 napra, szerdáig meghosszabbitotta.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közöltekért felelősséget nem vállal a szerk.)

Ezennel figyelmeztetek mindenkit, hogy kiskoru fiamnak, Landherr Gusztávnak, senki ne hitelezzen, sem pénzt ne kölcsönözzön, mert én kiskoru fiam, Landherr Gusztáv helyett, többé semmiféle adósságot megfizetni nem fogok.

Kis-Czell, 1902. jan. 30.

Landherr József.

FOGORVOS

Med. Univ. az összes gyógytudományok tudora, speczialista száj- és fogbetegek részére.

Dr. Kalinovszky Budapestről

ide Kis-Czellbe a „Korona"-szállodába megérkezett hol még 3 napig működni fog.

Szenzácziós ujdonság.

Szájpadlás nélküli fogak és fogsorok készitése a gyökereknek eltávolitása nélkül. Legujabb fogsorok fémlappal. Eltart ember éltig. Törés kizárva. Mérsékelt árak.

Munkámért 10 évi jótállást vállalok.

Vasuti és állami hivatalnokoknak 50 százalék engedmény.

Fog és fogtőhuzás a legujabb amerikai módszer szerinti érzéstelenitéssel teljesen fájdalom nélkül.

Fogtisztitás fájdalom nélkül.

Fogtömések aranynyal, platina ezüst, czementtel.

Fogak és fogsorok mesteri kivitelben, kitünő anyagból.

Tört, rossz és használhatlan fogsorok javitása és ujjá átdolgozása 3 óra alatt eszközöltetnek.

Szegényeknek ingyen.

Állandó műterem Budapest. VII., Kerepesi-ut 62.

Uzlet eladás.

Kis Czellből Budapestre való távozásom miatt, évek óta Kis-Czellben a Főtéren fennálló szabó-üzletemben **található szöveteket, bolti berendezést, szobabutorokat,** esetleg a szövetekből elkészitendő férfi ruhákat, jutányos, mérsékelt áron bocsátom áruba.

Dávidovits Dávid, férfi szabó

3—3 **Kis-Czell.**

VÉDJEGY. 17—20

FERENCZ

pállatok (gőshersavas)

Vértes gyógyszerészfele,

használatban a leghatásosabb. Feltétlen tisztaságánál fogva, következtében ugy külső, mint belső használatra mindenek előtt legjobban alkalmas, különösen is a most annyira kedvelt gyùró-módszerre (massage). Kitünő sikerrel használtatik köszvény, csúz, meghülések ellen, bénulások, ficzamoknál, gyulladás- és kelésnél, továbbá a fejbőr erősitésére, valamint a száj tisztitására; belsőleg gyomor-görcs, rosszullét, fejfájás, stb. ellen. Katonáknak, vadászoknak, turistáknak, levélhordóknak s általán sokat gyaloglóknak nélkülözhetetlen. Valódi csak a mellékelt védjegygyel. Egy üveg 30 fill., 1 és 2 kor. Kapható Kis-Czellben: **Nagy Gyula** ur **füszerkereskedésében**, egyáltalán ott, hol plakátok a fenti védjegygyel láthatók, valamint közvetlen:

VÉRTES L. Sas-gyógysz. Lugoson.

122—1902. tkv. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A kis czelli kir. járásbiróság, mint tkvi hatósága ezennel közhirré teszi, hogy a jánosházai Takarékpénztár végrehajtatónak Farkas Anna, férj. Balogh Sándorné ujpesti lakos végrehajtást szenvedett ellen 196 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi augusztus hó 17 ik napjától járó 6 százalék kamatai, 6 kor. óvás, 2 kor. 32 fill. óvás követelés és 48 kor. 60 fill. végrehajtási már meg állapitott, valamint jelenlegi 14 kor. 30 fill. és a még felmerülendő költségek erejéig, a jánosházai 1620 ik sz. tjkvben A. † 467. hrszám alatt foglalt ingatlanból Farkas Anna, férj. Balogh Sándornének $^{146}/_{384}$-ed résznyi illetősége 622 kor. kikiáltási árban nyilvános birói árverésen eladatni fog, melynek megtartásul *1902. évi márczius (14) tizen negyedik napjának d. e. 9 órája* Jánosháza község házához kitüzetik.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10 százalékát bánatpénz fejében a birói kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5 százalék kamatai három hó alatt, az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendő le.

Az árverési feltételek alólirott tlkv. hatóság és Jánosháza község házánál tekinthetők meg.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi ható ság Kis Czellben, 1902. évi január hó 13 án.

László,
kir. albiró.

Üzlethelyiség és lakás kiadás.

Kiadó Kis-Czellben a Főtéren a jelenleg Dávidovics Dávid által bérben birt lakás és üzlethelyiség, mely áll:

egy üzlethelyiségből, három szoba, konyha, kamra, pincze és padláshasználatból.

Bérbe venni szándékozók bővebb értesitést nyernek:

Németh Márkus,
divat-kereskedésében
2—3 Kis-Czell.

Csak RÉTHY-felét fogadjunk el!

A valódi pemetefü-czukorka kék papirdobozokban kapható s minden dobozon a készitő: RÉTHY BÉLA aláirása olvasható. Eltérő készitmények, mint hamisitványok visszautasitandók.

1—

Szőllőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtiszta, teljes jótállással.

Élőkerités

Gieditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisü, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerités nevelhető par év alatt, rendkivül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak at. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasitás mellékeltetik. Ezer csemete elég 200 méterre. Ára 6 frt.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztositó voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkivül elterjedt.

Szines fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kivül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt czimére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mert nincsen az a ház, vagy család, ahol annak tartalmát haszonra ne forditanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Igy még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

Érmelléki első szőllőoltvány-telep Nagy Gábor,
(9—20) **Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.**

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1902.